

Óda na Aleše

A – nazváno buď prostou chatrčí

L – horizontála L, vertikála směr – vyber si, co chceš

E – žena, co vnady svůdně vystrčí

Š – ulita – dům náhodský, kde další knihu napíšeš

D – měsíc, co na úplněk čeká

Í – inženýr ví, žes vzácná lýra jejich

K – konec, jehož se každý trochu leká

Y – žena, co vždycky čeká a nezapomenutelný lásky vzdych

H: Byl 2. červenec, svatého Fetterse lásky a poezie máj,
sobotecký máj byl gratulace a češtiny čas.

Alešův zval ku setkání hlas,
kde ořechový zaváněl háj.

D: Sto roků krásně žil, zpíval jsem,
sto roků říkal jsem básně.
Za sto let v životě bohatém,
ztuhly mi trochu dásně.

H: Hluboké jsou vaše spády
přijde den, z krbu jde zas plamen a dým,
přijde den, budem se zase mít rádi.

Aleš krásný, Aleš náš...

D: Ach ženy krásné, ženy mé v obraze rámu prastarého,
tolikrát jsem vás chtěl vytrhnout z něho,
aby neprýskaly a neztratily rtěnky své
až po tmou lásky.

H: A v den slavný znovu pro zraky žárlivé
napne vás Aleš milovaný
ach ženy krásné, ženy mé.

Aleš krásný, Aleš náš...

D: Dojat vším, co je láska,
k múzám se přimykám.
Smuten vším, co je láska,
před nimi do školy utíkám.

H: Překvapen vším, co je láska,
zpívám i ve středu.
Churav vším, co je láska,
soužím se pro něhu.

Aleš krásný, Aleš náš...

D: Dnes slaví rytíř Aleš Fetters,
člověk, jenž miluje svět
a pro spravedlnost jeho
jde se vždy bít,
aby mohl své dobré srdce vždycky vytasit,
přejeme mu stále mnoho šťastných let.

H: Dnes je jeho těžká hodina,
chlapecké srdce mu nikdy nezemřelo,
všichni víme, co skrývá jeho moudré čelo,
neb přišel na svět,
aby si postavil život dle obrazu srdce svého.

Aleš krásný, Aleš náš...

D: A šťasten buď,
žeš s námi tolik let vytrval,
žeš neposkvrnil ústa ani hrud'
a dál to s námi táhneš dál.

H: Takový je básnický – sobotecký lid
s lahví a se zpěvem jitřní čeká svit,
čeká a hýří.
Úrodu z dělánců sklídí sám,
sám se svými –
jděte mu z cesty,
staví literární chrám – bratrství exodu doby...

Píseň...